

Sygn. akt I C 366/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2018r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: staż S. C.

po rozpoznaniu w dniu 02 marca 2018 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa L. K.

przeciwko (...) S.A. we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddala powództwo;

II. odstępuje od obciążania powódki L. K. kosztami procesu należnymi pozwanemu (...) S.A. we W.;

III. przyznaje adwokat A. P. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 1.476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz powódki L. K..

Sygn. akt I C 366/17

UZASADNIENIE

Powódka L. K. pozwem wniesionym przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej we W., wystąpiła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc – e (...) z dnia 06 marca 2012 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 14 maja 2012r., ewentualnie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w części w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej liczonych od dnia pierwotnej wymagalności roszczenia względem pierwszego wierzyciela do 04 września 2009 r., skapitalizowane i włączone do kwoty głównej. Jednocześnie powódka wniosła o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w G. J. D. w sprawie o sygn. akt Km 1709/12.

W uzasadnieniu wskazała, iż nie zna podstawy przejścia wierzytelności na pozwanego, bowiem nie zawierała z pozwanym żadnej umowy. Przyznała przy tym, iż zaciągnęła zobowiązanie w banku, które najprawdopodobniej powód nabył w drodze cesji wierzytelności. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia po upływie 3 lat od jego pierwotnej wymagalności. Argumentowała, iż przedawnieniu uległy również odsetki od należności głównej. Zdaniem powódki pozwany jest uprawniony do dochodzenia jedynie odsetek powstałych w przeciągu 3 lat od wszczęcia postępowania egzekucyjnego tj. 3 lata wstecz od 04 września 2012 r.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2017 r. sygn. akt I C 366/17 Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku oddalił wniosek o zabezpieczenie powództwa.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, iż powódka nie wykazała zasadności dochodzonego roszczenia. Powództwo opozycyjne nie może bowiem prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy. Nadto zdaniem pozwanego skapitalizowane odsetki ulegają przedawnieniu w dacie przedawnienia roszczenia głównego, w przedmiotowej sprawie termin ten wynosi 10 lat z uwagi na ich stwierdzenie w tytule wykonawczym. Wskazała także, iż bieg przedawnienia biegnie od daty prawomocności orzeczenia i ulega przerwaniu zgodnie z ogólnymi zasadami. W związku z tym przedmiotowe roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie Nr VI Nc-e (...) z dnia 06 marca 2012 r., zaopatrzonym w klauzulę wykonalności z dnia 14 maja 2012r. nakazał L. K. zapłatę na rzecz (...) Spółki Akcyjnej we W. kwoty 7.183,15zł, w tym kwotę 5.190,19 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.992,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.290 tytułem zawrotu kosztów procesu.

/dowód: nakaz zapłaty z dnia 06 marca 2012 r. – k. 92, postanowienie z dnia 14 maja 2012 r. – 95/

Na podstawie ww. nakazu zapłaty, na wniosek (...) Spółki Akcyjnej we W. zostało wszczęte przeciwko L. K. postępowanie egzekucyjne (sygn. akt Km 1709/12) przez komornika przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku J. D..

/dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego – k. 111-112/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł swe ustalenia na dokumentach złożonych do akt sprawy, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego czy zostały spełnione okoliczności uzasadniające żądanie powódki pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Oceniając zasadność podnoszonego przez powoda żądania należy przywołać treść art. 840 §1 pkt 1 -2 kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z jego brzmieniem, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, w trzech ściśle określonych sytuacjach:

1. przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
2. po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

Powódka domagała się pozbawienia wykonalności postaci nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie Nr VI Nc – e (...) z dnia 06 marca 2012 r. Powyższy nakaz zapłaty został uznany za prawomocny i opatrzony przez Sąd klauzulą wykonalności.

Wszystkie twierdzenia powódki wskazane w uzasadnieniu pozwu nie stanowią, zdaniem Sądu, okoliczności, które uzasadniałyby wytoczenie powództwa z art. 840 kpc. Powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast

wykonalnym orzeczeniem sądowym. A zatem, w drodze tego powództwa dłużnik nie może zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu, stanowiącego tytuł egzekucyjny, gdyż korzysta ono z powagi rzeczy osądzonej. Zasadność roszczenia stwierdzonego orzeczeniem sądowym będącym składnikiem tego tytułu, może być rozpatrywana tylko na podstawie zdarzeń, które nastąpiły po wydaniu orzeczenia sądowego (vide: (...) (...)do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2001 roku, sygn. II CKN 1051/99, OSP 2002/6/84). Powództwo z art. 840 kpc, jako środek merytorycznej obrony dłużnika musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych – podstawach wymienionych w punktach 1-3 omawianego przepisu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1972 r., sygn. II CR 193/72, OSN 1973, nr 4; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 1973 r., sygn. II PZ 34/73, niepubl.), Zgodnie zaś z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Powódka nie udowodniła, ani nawet nie wskazała żadnego zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; nie podniosła także zarzutu spełnienia świadczenia..

Z uwagi na powyższe Sąd na mocy art. 840 § 1 kpc a contrario orzekł jak w pkt I wyroku.

Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu. Sąd na podstawie art. 102 k.p.c., uznał, iż w sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążania powódki kosztami niniejszego postępowania. Powódka jest osobą w podeszłym wieku, schorowaną, nadto Sądowi znana jest zła sytuacja materialna powódki, wobec której prowadzonych jest szereg postępowań egzekucyjnych, w tym egzekucja z lokalu, w którym powódka zamieszkuje. Wskazać należy, iż powódka nie posiadająca wiedzy prawniczej pozostawała w przekonaniu co do zasadności powództwa, w którym utwierdził ją pełnomocnik z urzędu.

W pkt III wyroku Sąd przyznał ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku na rzecz pełnomocnika powódki adw. A. P. kwotę 1.476 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, w tym 1.200 zł na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) w zw. z art. 29 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o adwokaturze (tj. z Dz.U. tj. z 2017 r. poz. 2368) oraz kwotę 276 zł na podstawie art. 146a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.